

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 15. novembra 2012 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **Ing. M. S.** pre trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 99/2011, z 29. septembra 2011 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. M. S. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T 87/2011, z 20. júla 2011 bol obvinený Ing. M. S. v bode 1/ rozsudku uznaný vinným z trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase a nezistenom mieste až do dňa 15. januára 2011 o 19.30 hod. si zadovážil vzduchovku zn. Slavia 620, výr. číslo X. upravenú na vystreľovanie nábojov kalibru 7,92 mm Mauser resp. 8x57 JS a 1 kus náboja kalibru 7,92 mm Mauser a to i napriek tomu, že nie je držiteľom zbrojného preukazu, kedy s touto nelegálne držanou zbraňou, po tom, čo požil väčšie množstvo alkoholických nápojov prišiel k rodinnému domu v obci M. č. X., ktorý obýva Ing. J. S., následne si otvoril neuzamknutú bráničku vedúcu na dvor domu, vošiel do dvora, kde neoprávnene zotrval, počas toho, ako sa neoprávnene zdržiaval na dvore rodinného domu, z dverí domu vyšiel Ing. J. S. (jeho nevlastný bratranec), ktorého keď uvidel, rozbehol sa proti nemu a namieril na neho nelegálne držanú zbraň, začal na neho kričať, že ho zabije, pričom z obavy

o svoj život a zdravie Ing. J. S. utiekol do domu, kde sa zamkol; na to prišiel až ku vchodovým dverám rodinného domu, kde opätovne zotrval a neustále sa vyhrážal, že zastreli Ing. J. S., po chvíli odišiel z dvora, vrátil sa domov, kde si vzal kuchynský nôž s dĺžkou čepele 16 cm, opätovne sa vrátil k domu Ing. J. S., prišiel k bránke, kde tomuto sa opätovne vyhrážal smrťou, následne vzal z vnútra bránky kľúč, ktorým zvonka z ulice uzamkol vstupnú bránu a kľúč vzal so sebou a po uzamknutí brány začal poškodzovať osobné motorové vozidlo, EČV: T., ktoré bolo odparkované na ulici pred domom Ing. J. S..

V bode 2/ rozsudku súd uznal obvineného vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

následne dňa 15. januára 2011 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v obci M., po odchode od bránky rodinného domu Ing. J. S. utiekol do rodinného domu č. X., kde má trvalý pobyt a tu pod vplyvom alkoholu bezdôvodne fyzicky napadol svoju matku V. S., nar. X., ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti a to tak, že keď táto ležala v posteli, prišiel k nej, chytil ju pod krk a udieral ju päťami do hlavy a do celého tela a počas toho, ako ju bil, sa jej vyhrážal, že ju zabije, pričom V. S. v obave o svoj život a zdravie začala kričať o pomoc, následne prišli privolaní príslušníci Okresného riaditeľstva Policajného Zboru Trenčianske Teplice, ktorí zabránili ďalším útokom, avšak V. S. pri fyzickom napadnutí utrpela otras mozgu, odreniny končatín s dobou liečenia v trvaní 2-4 týždne, ktoré zranenia ju citeľne obmedzovali v obvyklom spôsobe života, najviac však v trvaní 10-14 dní a to tým, že pociťovala bolesti hlavy so závratmi, nevoľnosťou a nechutenstvom.

Prvostupňový súd uložil obvinenému podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 7, ods. 8 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné liečenie protialkoholické, ústavnou formou.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. súd uložil obvinenému zhabanie veci a to 1 kus kuchynský nôž s čiernou plastovou rúčkou a s dĺžkou čepele 16 cm a 1 kus vzduchovky zn. Slávia 620, výrobné číslo X. upravená na vystreľovanie nábojov kalibru 7,92 mm Mauser resp. 8 x 57 JS v prospech Slovenskej republiky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej V., a.s. so sídlom B., M. X., IČO: X., škodu vo výške 732,80 eur.

Proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T 87/2011, z 20. júla 2011 podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 23To 99/2011, z 29. novembra 2011 odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti druhostupňovému rozhodnutiu podal dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že súd v konaní postupoval v rozpore so základnými zásadami trestného konania. Vytýka súdu, že v konaní porušil niekoľko zásad trestného konania. Porušil právo na obhajobu obvineného tým, že nevykonal ním navrhované dôkazy. Súd nezistil v konaní všetky okolnosti svedčiace v prospech obvineného, porušil zásadu zistenia skutkového stavu, vyhľadávaciu zásadu a zásadu práva na spravodlivý proces.

K porušeniu uvedených zásad trestného konania došlo uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 99/2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. septembra 2011. Odvolací súd neakceptoval námietku obžalovaného, že je potrebné vo veci vypočúť jeho ošetrojúcu lekárku MUDr. M. B. k skutočnosti, či trpí duševnou chorobou, pre ktorú v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie podľa § 23 Tr. zák.

Namietal závery znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie, pretože konštatovali, že netrpí duševnou chorobou a on sa dlhodobo liečil práve pre duševné ochorenie. Z uvedeného dôvodu navrhoval vypočúť ošetrojúcu lekárku.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. poukázal na to, že skutok, ktorý mu bol kladený za vinu bol jeden a nie dva. Ukladanie úhrnného trestu za dva alebo viac trestných činov sa spravuje absorpčnou zásadou uvedenou

v § 41 ods. 1 Tr. por. Pričom môže ísť o súbeh jednočinný alebo viacčinný, rovnorodý alebo rôznorodý. Pri viacčinnom súbehu - teda viacerými skutkami sa však vyžaduje, aby všetky skutky boli prečinmi. V danom prípade bola trestná činnosť spáchaná v jednočinnom súbehu, teda jedným skutkom a súd mal pri ukladaní trestu postupovať podľa ust. § 41 ods. 1 a nie podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

Súd mal pri ukladaní trestu postupovať podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. a nie podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a uložiť mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 29. septembra 2011, sp. zn. 23To 99/2011, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanovení § 2 ods. 7 Tr. por. s odkazom na čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por., § 23 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., a to v neprospech odsúdeného Ing. M. S., nar. X. v T., trvale bytom M. č. X., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 29. septembra 2011, sp. zn. 23To 99/2011 a rozsudok Okresného súdu v Trenčíne z 20. júla 2011, sp. zn. 1T 87/2011, vo výroku o vine a treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Trenčín, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor v Trenčíne. Vo vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou dovolateľa. Odvolací súd rozhodol správne v súlade so zákonom. Správne postupoval, keď nevykonal výsluch ošetrojúcej lekárky obvineného. Vo veci podali posudok znalci psychiatri a pri podávaní posudku mali k dispozícii zdravotnú dokumentáciu od ošetrojúcej lekárky. Nie je možné akceptovať tvrdenia obvineného, že súd mal konanie obvineného kvalifikovať ako 1 skutok. Navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde

(§ 370 ods. 1 a ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Pokiaľ ide dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., úvodom treba zdôrazniť tú skutočnosť, že zákon pre jeho uplatnenie predpokladá nie každé porušenie práva na obhajobu, ale len jeho zásadné porušenie. Zásadným porušením práva na obhajobu, zakladajúcim uvedený dôvod dovolania, sa pritom rozumie predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe.

Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé trestné konanie a všetkým orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu je uložené umožniť osobe, proti ktorej sa konanie vedie, uplatnenie jej práv. Zmyslom tejto základnej zásady je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov a práv obvineného, prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci a tiež k vydaniu zákonného a spravodlivého rozhodnutia.

Medzi práva obvineného patrí aj právo navrhovať dôkazy a predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu.

O tom, či dôkaz, ktorý obvinený navrhne bude vykonaný, rozhodne súd.

Obvinený navrhol vo veci vypočúť jeho ošetrojúcu lekárku. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo nie je potrebné vykonať tento dôkaz.

V znaleckom posudku je uvedené, že znalci sa oboznámili a brali do úvahy pri podávaní znaleckého posudku, prepúšťaciu správu od MUDr. B.. Tiež mali k dispozícii aj ďalšie záznamy (z r. 2009, 2010) od tejto ošetrojúcej psychiatričky. Nie je preto dôvod

na jej vypočutie, aj keď na zdravotný stav odsúdeného majú znalci iný názor ako ošetrojúca lekárka. Odsúdený nesúhlasil s navrhovanou liečbou. Zamietnutie návrhu na vykonanie dôkazu v tomto prípade teda, nemôže byť zásadným porušením práva na obhajobu. Nie je preto daný v konaní dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom právnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou právneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, t. j. Trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Najvyšší súd môže rozhodnutie súdov nižších súdov zmeniť, ak zistí, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie porušenie ustanovení Trestného zákona alebo nesprávne použitie iných právnych predpisov (napr. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka).

Odsúdený v dovolaní vytýka konajúcim súdom vo veci, že jeho konanie malo byť kvalifikované ako 1 skutok, nie ako 2 skutky a mal mu byť uložený úhrnný trest.

Odsúdený konaním spáchal 2 samostatné skutky a svojím konaním útočil na dva rôzne objekty a naplnil odlišné znaky skutkových podstát trestných činov. Z tohto dôvodu nemôže byť vo veci daný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vzhľadom na uvedené dôkazy a skutočnosti najvyšší súd konštatuje, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. nie sú dané a najvyšší súd v súlade s ustanovením § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 15. novembra 2012

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová